



Nieuwsbrief juni 2026.

Een reisverslag.

Op 13 juni was ik terug van weggeweest. Of terug van thuis geweest. Het thuiskomen op Clear Mind begon 20 mei in de namiddag. Ik wilde blij uit de auto stappen maar, na een dag in dezelfde positie gezeten te hebben, kwamen in plaats daarvan twee mensen de auto in



duiken om me met hun hoofden in mijn schoot te verwelkomen.

Dat lieve gebaar van Kojo 2 en Becky deed

alle reisvermoeidheid ogenblikkelijk verdampen! Ik werd naar de zomerhut geleid met Kwame, Adjoa, Frimpong, Charles, Amankowa, die natuurlijk mijn handtas over haar schouder hing, en de hele meute inclusief hevig kwispelende honden achter me aan. De zomerhut is onze ontvangst- en eetkamer.

De volgende dag zag ik pas goed hoeveel



gaten er in het rieten dak zaten,

waardoor de regen vrij spel had en de eettafel elke dag wel een keer natregende. Dat sommige gaten met wat gras weer waren opgevuld was als dweilen met de kraan open. In het moderne Ghana sterven oude ambachten zoals rieten-daken-legger uit en kon er niemand gevonden worden om een nieuw rieten dak aan te leggen. Dus een week later toch maar vervangen door aluminium platen. Wat trouwens ook veel praktischer is maar me toch even treurig stemde. Nog even terug naar die dag van mijn aankomst, daar rond de eettafel. Afgezien

van allerlei spulletjes en nog eens 15 overalls die vorige keer niet meer in de koffer pasten, bracht ik ook een langs de weg gekochte geglazuurde waterkan met twee schalen mee, om voortaan sjiek op tafel onze handen te kunnen wassen voor de maaltijden. Dat was een hit! Elke dag wordt de waterkan door Charles uit zijn kamer gehaald omdat men vindt dat hij in de keuken teveel gevaar loopt te sneuvelen. Charles lijkt dan op een misdienaar die plechtig het altaar klaarmaakt voor de maaltijd. Mooi!

Een bijna vergeten verwennerij om 's ochtends door Kwame wakker gemaakt te worden met een kop koffie. Daarna iedereen een half uur voetbal om wakker te worden gevolgd door Frimpong en Kojo die de honden meenemen voor de ochtendwandeling. Daarna mijn ontbijtje van twee eieren met brood bij Adjoa's corner bij de poort en de dag kan beginnen.

De verhalen komen op gang.

Ik zie de leuke enthousiaste nieuwkomer, Babato, nu met eigen ogen. Fijne uitstraling, dat wordt een blijvertje.



De waterafvoer van de carwash is overbelast. De diepe afvoerput van een paar jaar geleden loopt over. Elke dag



moet er water uit en over de tuin verspreid worden maar zo wordt alles weer drassig. Het regent dit jaar veel te veel. Een week na aankomst was de weg naar Techiman



geblokkeerd door overstromingen, zo is het klimaat aan het veranderen. De

cashewoogst is overal mislukt en onze bijen voeden zich met hun eigen honing waardoor de oogst minimaal is. Overigens is de mais- en cassaveoogst wel geslaagd maar daardoor zo in prijs gedaald dan boeren er niets meer aan verdienen. Wij gebruiken onze cassaveoogst voor onze eigen keuken en eten er intussen goed van.

Wat te doen met al dat overtollige water op de carwash? Diepere kanaaltjes en een nieuwe put erbij graven, anders stroomt het water straks weer naar de burens. Hierom werd dat in die tijd onze vergunning bijna was ingetrokken. Gelukkig heeft Willie de man gevonden die eerder ook de put groef. Maar...na twee dagen verdwijnt hij weer. Ook dat gebeurt, hoewel minder bij mensen die Willie al eerder heeft ingehuurd want als je elkaar eenmaal kent en vertrouwt (dat laatste is het sleutelwoord) lukken de dingen meestal wel. Deze keer lukt dit ding dus niet! En de regen maar met bakken uit de hemel vallen. Op de dag dat ik vertrok, alweer een wolkbreukdag, kwam deze puttengraver weer opdagen dus het gaat er wel van komen!

Wat (ook letterlijk) hard aankwam was een aanrijding met de motorking. Op deze foto wordt de motorking trouwens nog vrolijk gebruikt



als, ja als ladder! Om vier meter hoge boog met bougainvillea bij de poort vast te binden. Een tafel op de achterbak. Een stoel op de tafel. Baba op de stoel. Als je dan op je tenen staat kan je er net bij! De aanrijding was niet onze schuld. Van achteren reed een truck met grote snelheid op ons in. Zondagmiddag en geen politie te bekennen. Die nacht werd zowel onze chauffeur als die van de truck min of meer in de politiecel gegooid en de motorking en de truck beide geconfisqueerd. Pas de volgende middag konden we onze man op borg vrijkopen en een paar dagen later ook onze eigen motorking. Wat een ellende. Voorlopig moet Clear Mind de rekening betalen want anders gebeurt en niets! En we kunnen niet veel zonder onze motorking! De politie is vaak niet betrouwbaar dus onderling iets regelen heeft de voorkeur. We hebben een nieuwe motor gekocht en alle schade aan de achterkant gerepareerd. Hij rijdt weer maar wat ben je soms aan de goden overgeleverd. Goed afgelopen. Er hadden ook doden kunnen vallen. Hmm als iemand wil helpen met al die onvoorziene kosten, graag.

Voetbal! Het geluk van een Clear-minder staat of valt met voetbal! Willie had een



uitwisselingswedstrijd georganiseerd met de speciale school in Techiman. Leuk! Meer hierover volgende maand. Ook over de nieuwe buitenkeuken, hoe het Kintampo vergaat (goed!), over een kippenhok, een konijnenhok, de eerste moringa oogst en de Special Olympics in Takoradi, waar zeven van onze mensen bij uitgenodigd waren. Allemaal voor de volgende keer! Mijn twee kantjes zijn voll! Dag! Ineke.